

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 8:09
מוצאי שבת..... 9:40
שיעורים כסדרן
נ"ך..... צפניה ג' חגי א'
בבלי..... עבודה זרה כ"ד
ירושלמי..... כתובות ט"ז
תוספתא..... סנהדרין י"ב
רמב"ם..... מכירה כ"ו

שעה 14, גליון 42 (710)

פרשת בלק, ט"ז תמוז, שעת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ו'

מוהרא"ש דערציילט

די דריי וואכן

מיר טרעטן יעצט אריין אין די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבועה עשר בתמוז און תשעה באב; מענטשן באטראכטן די צייט אלס טרויעריגע מרה שחורה'דיגע טעג, עס זעט עפעס אויס ווי געפאלענע נידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינען דעם אייבערשטן געהעריג. דער אמת איז אבער נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א גאנץ יאר.

מען האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן, אז ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדרגות. האט רבי נתן געזאגט אז דאס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפ'ן וועג, אויפ'ן גאס, איז א סך גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז כביכול אין גלות, איז ער נאך מער נענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שטארקער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, דאס איז די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען 'פון יעצט' אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן 1) אז דער שם ווייזט "אנא זמין למהו", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט.

א טייערע אוצר לאזט מען נישט אפן און הפקר, מען נעמט עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז יעצט, אזוי ווי די דריי וואכן זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן נאנט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט <<<<<<

א גוט ווארט

איך וויל דיר בעטן זאלסט זיך מקביל זיין מער נישט רעדן קיין ניבול פה, ווייל דאס רעדן מיאוס'ע ווערטער ברענגט די צרות. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת לג.), און דער רבי ברענגט דאס (ספר המדות אות ניבול פה, סימן א): "בעוון נבול פה צרות וגזרות מתחדשות", צוליב די עבירה פון ניבול פה קומען אסאך צרות און נייע גזירות אויף די וועלט, "ובחורי ישראל מתים, חס ושלום", יונגע מענטשן שטארבן, "ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נעניין", יתומים און אלמנות שרייען פאר הילף און זיי ווערן נישט געענטפערט, אלעס דורך די עבירה פון ניבול פה.

(עצתו אמונה חקת תשפ"ה)

א ווארט אויף די פרשה

לא הביט און בעינקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. דער מדרש זאגט (במדבר רבה כ, כ): דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די עבירות פון די אידן נאר אויף זייער גאווה.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב): אז א מענטש דארף זיך אליינס בן זיין לפף זכות, ער דארף קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער טוט און זיך מחז' זיין מיט דעם און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים. און אזוי אויף ביי א צווייטן איד דארף מען קוקן נאר אויף יענעם'ס גוטע חלקים, און נישט אויף יענעם'ס שלעכטס.

באמת גייען די ביידע זאכן צוזאמען, ווען א מענטש קוקט ביי זיך נאר אויף זיין גוטס, דעמאלט איז ער פרייליך און ער קוקט ביי יענעם אויף נאר די גוטס. ווען א מענטש זעט אבער נאר די שלעכטס ביי זיך ווערט ער א דערביטערטער מענטש, און ער זעט נאר שלעכטס ביי יעדן איינעם.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער פסוק גייט ארויף אויף יעדן איד, לא הביט און בעינקב - מען זאל נישט קוקן אויף די שלעכטס פון די פשוטע אידן, ולא ראה עמל בישראל - און אויף נישט קוקן די שלעכטס אויף צדיקים. ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם? ה' אלקיו עמו - ווען מען ווייסט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון, האט אים דער אייבערשטער נאך אלץ ליב און ער איז מיט אים. דעמאלט וועט ער וויסן אז, ותרועת מלך בו - דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד ווי אזוי ער קוקט נאר אויס.

דאס איז פשוט וואס דער מדרש זאגט אז דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די שלעכטס פון אידן נאר אויף זייער גאווה, דער אייבערשטער קוקט נאר אויף דעם וואס א איד האלט זיך שטארק מיט זיינע מצוות ומצעים טובים, ער פריידט זיך מיט דעם, און ער קוקט נישט אויף די שלעכטע חלקים וואס ער האט, דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

לאמיר זיך פארנעמען צו בן זיין לפף זכות יעדן איינעם, קודם אנהויבן ביי זיך אליין, קוקן נאר אויף די גוטס וואס מ'האט, דאס מאכט אז דער מענטש זאל ווערן פרייליך און רואיג, נישט ווערן נאר דערביטערט אז דאס און יענען איז נישט גוט, ווייל וועט מ'קוקט אויף די שלעכטע חלקים, ווערט מען טרויעריג און אנדערעגעשלאגן, און דאן זעט מען אויף נאר דאס שלעכטס ביי יעדן איינעם, מ'איז בן יעדן לפף חוב.

פארקערט, ווען מ'זעט נאר דאס גוטס ביי זיך אליין, וועט מען שוין אויטאמאטיש ווערן פרייליך, דער מלך וועט ווערן מיושב, און מ'וועט אנהויבן זען דאס גוטס אויף ביי יעדן ארום זיך, מ'וועט יעדן בן זיין לפף זכות, און ברענגען אז יעדער זאל טאקע ווערן נאר גוט און וואויל. (זאת המורה פלך ח)

אבי צו מאכן שלום

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת חקת, ה' תמוז, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אויף דאס וואס דו גייסט אריבער וכו'; וויסן זאלסטו, דער הייליגער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק ב', סימן קט):
 "דבר עמנו כמה פעמים מענין יסורי עולם הזה, שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה", עס איז נישטא קיינער וואס זאל האבן עולם הזה, "זאפלו העשירים הגדולים ואפלו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל", אפילו די גרויסע עשירים און גרויסע האבן אויף נישט קיין עולם הזה, "כי כל ימיהם פעס ומכאובות", זייער גאנצע לעבן איז פול מיט ווייטאג און פעס, "וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות וגיון ואנחה תמיד", און זיי זענען שטענדיג פארנומען און פארזאגהט, דעפערעסט און טרויעריג, "זה מולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורים", אין דעם איז אריינגערעכנט יעדער איינער - פון גרויס ביז קליין, אלע מוטשען זיך אויף די וועלט, "ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל וגיון הזה כי אם לברח להשם יתברך ולעסק בתורה", און עס איז נישטא קיין שום וועג ווי אזוי מען קען זיך ראטעווען פון די יסורים - נאר אז מען אנטלויפט צום אייבערשטן, מען דערציילט פארן אייבערשטן וואס מען גייט אריבער און מען בעט אים ער זאל רחמנות האבן.

טו אלעס אין די וועלט עס זאל ווערן צוריק שלום בית, בעט איבער דיין ווייב, מעק אויס דיין אייגענע נאמען, דיין אייגענע פבור. אזוי ווי די הייליגע חכמים דערציילן (וירא רבה ט': ט): "רבי מאיר הנה יתיב ודריש בלילי שבמא, הנה תמן חדא אתתא וציבא ושמעה ליה תנתא מדרשא", עס איז געווען א פרוי וועלכע פלעגט גיין יעדע פרייטאג צו נאכטס צום שיעור וואס דער הייליגער תנא רבי מאיר בעל הנס פלעגט געבן, "אמתיתא עד דיתסל ממדרש", איין וואך האט דער תנא רבי מאיר אריינגעצויגן די שיעור אביסל שפעט און די פרוי האט געטראכט אז זי וועט אויסווארטן ביז ער ענדיגט דעם שיעור. "אזלה לביתה, אשכחא בוצינא טפי", ווען זי איז אהיים געקומען איז שוין געווען טונקל אין שטוב, די ליכט האבן זיך שוין געהאט אויסגעלאשן, "אמר לה בעלה, אן הוית", ווען איר מאן האט איר געפרעגט: וואו ביסטו געווען? "אמרה ליה אנא יתיבא ושמעה קליה דרש", האט זי געענטפערט: ביים שיעור פון הייליגן תנא רבי מאיר, "אמר לה בן רבן לא אעילת להבא עד דאזלת ורוקת באנפי דרש", איר מאן איז געווען א שלעכטער מענטש, א פערסן, א לץ; האט ער איר געזאגט: דו קענסט נישט אריין קומען אין שטוב ביז ווילאנג דו גייסט שפייצן אויפן פנים פונעם בעל דרשן, און ער האט פארמאכט די טיר. "יתיבא שבתא קמיתא תנא ותליתא, אמרין לה מגידתא פדו אתון צהיבין, אתינן עמך לגבי דרש", די פרוי איז געווען אן ערליכע פרוי און זי האט געטראכט צו זיך: "איך וועל ענדערש בלייבן אינדרויסן ווי איידער מבזה זיין דעם הייליגן תנא רבי מאיר, און זי איז געגאנגען צו א חברה'סע שלאפן, אזוי זענען אריבער אפאר וואכן וואס זיי זענען געווען צעטיילט. "ביין דחמי ותהון רבי מאיר צפה ברוח הקדש", דער הייליגער תנא רבי מאיר בעל הנס האט דאס געזען מיט רוח הקדש, "אמר להו אית מנכון אתתא דחפימא למלחש בעינא", האט ער ארויס געלאזט א שמועה אז זיין אויג טוט אים וויי, ער שפייט ווי עס ברענט אים, און ווער עס קען לוחש זיין אויף דעם זאל קומען. (אמאל איז געווען אזא רפואה, אז מען פלעגט שפייצן אויפן אויג און זאגן עפעס ווערטער, און אזוי איז מען אויסגעהיילט געווארן).

"אמרין לה מגידתא פדו את אלת ורוקת באנפיה ותשרי לבעלה", האבן די חברה'סעס געזאגט פאר די פרוי: גיי שפיי אריין אין רבי מאיר'ס אויג, אזוי וועט דיין מאן מאכן שלום מיט דיר. "ביין דיתבא קמי אידחילת מיניה, אמרה ליה רבי לית אנא חפימא למלחש עינא, אמר לה אפלו הכי רוקי באנפי שבע זמנין ואנא מינשים", איז זי געגאנגען, און רבי מאיר פרעגט איר: דו קענסט לוחש זיין? האט זי זיך דערשראקן און געזאגט דעם אמת אז זי קען נישט. האט איר רבי מאיר געזאגט: דעמאלט שפיי אריין זיבן מאל אויף מיין פנים, אזוי וועל איך האבן א רפואה, "עבדה הכין". אמר לה איזילי אמרי לבעליך את אמרת חדא זימנא ואנא רקית שבע זמנין", און זי האט אזוי געטון. האט איר רבי מאיר געזאגט: גיי אהיים און זאג פאר דיין מאן: דו האסט מיר געהייסן שפייצן איינמאל, אבער איך האב געשפייגן זיבן מאל.

"אמרין לו תלמידיו רבי קך מבזין את התורה, לא תהי לך למימר לחד מינן למלחש לך", האבן די תלמידים געפרעגט: איז דאס כבוד התורה? פארוואס האט אונז נישט דער רבי געזאגט אז דער מענטש האט געהייסן זי זאל שפייצן אויפן רבי'ן, מיר וואלטן אים מסדר געווען ער זאל זיך נישט וואגן אזוינס צו טון? "אמר להו לא דיי למאיר להיות שוה לקונו, דתני רבי ישמעאל גדול שלום ששם הגדול שנקבת בקדשה אמר הקדוש ברוך הוא ימחה על הפנים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו", האט רבי מאיר געזאגט: דער אייבערשטער האט געהייסן מען זאל אויסמעקן זיין נאמען אבי צו מאכן שלום צווישן מאן און ווייב, איז דאך זיכער אז רבי מאיר'ס נאמען זאל אויסגעמעקט ווערן אבי צו מאכן שלום צווישן מאן און ווייב; זעט מען ווי חשוב עס איז אז עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמנה חקת תשפ"ה)

מוהר"א ש' דערציילט

אזעלכע שלעסער פון עצבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נאך, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער בעהט אסאך דעם אייבערשטן, און דא וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים ברענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש ז"ל ע (עבודת ישראל, מסעי) אויפ'ן פסוק (איכה א', ג) כל רדפיה השיגוה בין המצרים. "כל רודף - קה", ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנגעהנגן די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סוכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעלע חשובע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (ישעיה א', א) "חזון ושעיהו". צדיקים זענען זוכה צו זען אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויט ווערן במהרה בימינו.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט אז ימיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אני ראח" (ירמיה א', יא). זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט נעמט איין און צוואנציג טעג, אזוי אויך פון ווען די גוים האבן צוגראכטן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען איין און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויך אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (פסחות פרק א') אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דעריבער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעגליכן צו מאנדלען, איז יעדע די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אז פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס איז באמת די ארבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (הקדמת בראשית ד') "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און יסורים און שוועריקייטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשען פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיט'ן ציל אויף צו וועקן דעם מענטש אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער איבערגעדרייט און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

נישט מיט עצבות

די אלע הלכות און דינים וואס מיר דארפן

*****

זיך צו פירן מיט אבילות אין די טעג פון בין המצרים, מיינט נישט אז מען דארף זיין טרויעריג, בעצבות און צוקלאפט. נאר מען דארף עס טון מיט אן השתוקקות אין הארץ, אז מיר בענקן שוין און מיר זענען משתוקק אז מען זאל שוין אויפבויען דעם בית המקדש, און מיר קענען נישט פארגעסן דערפון.

דאס איז געווען די וועג וואס אלע צדיקים האבן זיך געפירט, פון איין זייט האבן זיי אין הארץ געטרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער אויפ'ן פנים האבן זיי אייביג געהאט א שמייכל, און מקבל געווען יעדן מענטש בסיביר פנים לפנים, און אזוי האבן זיי מקרב געווען יעדן צום אייבערשטן.

ווען דער הייליגער ישמח משה זי"ע האט געוואלט נאכקוקן און זען וואס דער דרך החסידות איז, האט ער געהאט א שטארקע קשיא אויף זיי "פארוואס זענען די חסידים אייביג פרייליך? עס איז דאך א קלארע הלכה אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, ווי אזוי קענען די חסידים זיין אייביג אזוי פרייליך?"

ווען דער ישמח משה זי"ע איז געפארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה זי"ע האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג, "באשעפער, דו ווייסט דאך אז איך וויל נישט האבן קיין קשיות, העלף אז ווען איך קום צום צדיק זאל מיר פאררעכטערט ווערן אלע מינע קשיות. חז"ל זאגן דאך (ויקרא י"ח): 'הבא לטהר מסייען אותו' - ווען איינער וויל זיך הייליגן, העלפט מען אים פון הימל. אבער עס שטייט נישט אין לשון יחיד 'מסייען אותו', וואס דאן וואלט עס געמיינט אז נאר דער אייבערשטער העלפט, עס שטייט דאך 'מסייען אותו' א לשון רבים, דאס מיינט אז די צדיקים העלפן אויך דעם מענטש. און דערפאר - העלף מיר באשעפער - אז דער צדיק זאל מיר העלפן ארויס גיין פון אלע מינע קשיות".

ווען ער איז אנגעקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה זי"ע, ווי נאר ער האט אריין געטרעטן אין א צימער, האט אים דער צדיק געפרעגט: "פארוואס זעסטו אויס אזוי טרויעריג היינט? עס שטייט טאקע אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, אבער דאס מיינט נאר אין הארץ, אויפ'ן פנים דארף מען שטענדיג האבן א שמייכל", און דער צדיק האט ממשיך געווען, "גלייב מיר, אז מיר זאגן אויך יעדע נאכט תיקון חצות און מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון דעסט וועגן זענען מיר נאך אלץ פרייליך".

דער צדיק האט אים דאס מסביר געווען מיט א משל פונעם הייליגן צדיק רבי שמעלקע ניקלשבורגער זי"ע, אזוי ווי א קעניג וואס איז פארקאפט געווארן אין א ווייטע לאנד און ער האט זיך אפגעשטעלט זיך אפרוען דארט ביי זיינ'ס א פריינד, ווען דער פריינד האט געזען אז דער קעניג איז דארט אין געפונגעניש, האט ער זייער געוויינט און זיך מצער געווען, אבער למעשה איז ער אויך געווען זייער פרייליך אז דער קעניג שטייט איין ביי אים. די זעלבע איז אויך יעצט, אפילו מיר זענען טאקע אין גלות, דער בית המקדש איז טאקע חרוב, אבער דער אייבערשטער איז דאך מיט אונז, און מיר זענען זייער נאנט צו אים, און מיט דעם קענען מיר זיך זייער פרייליך.

און דער הייליגער חוזה האט אויסגעפירט, "באמת וואלט איך דיר דאס נישט געדארפט אויסזאגן, אבער אזוי ווי חז"ל זאגן דאך 'הבא לטהר מסייען אותו', מיט א לשון רבים, מיינט דאס אז די צדיקים דארפן אויך ארויס העלפן און מקרב זיין דעם מענטש צום אייבערשטן, דערפאר האב איך דיר דאס געזאגט..."

דער ישמח משה איז נבהל ונשתומם געווארן פון די קלארע רוח הקודש פונעם הייליגן חוזה וואס האט געזען אלעס וואס ער האט געטראכט, און פון דעמאלט איז ער נתקרב געווארן צו אים, און געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים.

זעט מען פון דעם אז דער עיקר אבילות דארף מען האבן אין הארץ, אבער פון אינדרויסן דארף זיך א מענטש זייער שטארקן. אפילו ווען עס גייט אויף דורך צרות און יסורים, זאל ער נאר צוריק קומען צום אייבערשטן, און זיך האלטן פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצוניצן די הייליגע טעג ווי עס דארף צו זיין.

שאלות ותשובות ברסלב

וויפיל מעג מען זאגן פאר קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דארף מען ציטערן פון די אייגענע קינדער? הערנדיג אלע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז מען דארף אריינלייגן ליבשאפט אין די קינדער ווייל אויב נישט קענען זיי ארויסגיין לתרבות רעה, האב איך אויפגעפאסט אז ווען איך רעד צו מיינע גרויסע קינדער ציטער איך פון זיי, איך האב א פחד אז זיי קענען אפפארן און ממש יעדעס ווארט דארף זיין געמאסטן און געוואויגן, ווייל זיי קענען מיך גוט מסדר זיין.

איך לייג ברוך ה' אריין ליבשאפט, אבער דאך שפיר איך אז איך טו עס מער מחמת פחד. און ווער רעדט ווען איך זע אז מיין אינגל איז נישט צופרידן מיט עפעס, ווער איך גאר שטארק דערשראקן, איך ווייז עס נישט ארויס, אבער איך טראכט ביי זיך, 'יחמנא ליצלן, איך לייג אפער נישט אריין גענוג ליבשאפט, ער קען חס ושלום אפפארן אין געצילטע יאר'. דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז פאר חוצפה טאר מען נישט מוותר זיין, מען דארף זיין שטרענג. איך אבער די שאלה: נאר חוצפה? וואס טוט זיך ווען א קינד פאלגט זיין יאָר הרע מיט אנדערע זאכן וואס זיין שכל איז נאכנישט משיג פארוואס מען טאר נישט, דארף מען מורא האבן אים צו זאגן קלאר: "איך לאז דיר דאס נישט טון, אן קיין סיבה, נאר ווייל דו דארפסט מיך פאלגן".

בקיצור, וואס איז די גבול? ווען זאל מען וויסן אז עס איז גארנישט אז דאס קינד איז אויפגערגעט, און ווען מען דארף וויסן אז מען טאר נישט פייניגן ווייל ער קען חס ושלום ארויסגיין לתרבות רעה?

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת ויחי, ר' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז דא א מאמר החכם: "מן הזהירות - שלא להזהר"; דו זע אריין צו לייגן אסאך ליבשאפט אין דייןע קינדער, אז זיי זאלן ליב האבן צו זיין אין שטוב, זיי זאלן ליב האבן צו זיין מיט דיר וכו'. זע צו מאכן שיינע שבת דיגע סעודות; פארצייל שיינע מעשיות ביים טיש, שמועס מיט דייןע קינדער, הער אויס זייערע מעשיות, אפילו עס איז דיר נישט אזוי אינטערעסאנט וכו', זע אז תורה ומצוות זאל זיין א פרייליכע זאך ביי דיר אין שטוב, נישט קיין וויינעדיגע זאך.

דאס וואס דו פרעגסט וועגן נאכגעבן קינדער וכו'; נאכגעבן א קינד אלעס וואס ער בעט איז נישט ליבשאפט, דאס איז א שוואכקייט פון עלטערן, דאס איז א שוואכקייט פון נישט קענען זאגן גיין. קינדער וואס מען געבט זיי אלעס וואס זיי טראכטן און אלעס וואס זיי בעטן וואקסן אויף נישט געזונט, ווען זיי ווערן עלטער קענען זיי זיך נישט אויסקומען מיט דער לעבן, ווייל נישט אלעס קען מען האבן אין לעבן, אבער וויבאלד מען האט זיי נאכגעגעבן אלעס וואס זיי האבן גע'חלומ'ט, זיי האבן פאקומען אלעס אויף דער וועלט, קענען זיי נישט אננעמען דעם לעבן.

דו מישט צוזאם הודו מיט כוש; אז א קינד איז אויפגערגעט ווען די עלטערן הייסן אים טון זאכן וואס ער וויל נישט, דאס הייסט נישט פייניגן; וואו קומט אריין מורא האבן אז ער וועט ארויסגיין לתרבות רעה ווען ער איז אויפגערגעט וכו', פארקערט, אז מען איז נישט מחנך קינדער, מען לאזט זיי טון וואס זיי ווילן, דעמאלט וועלן די קינדער ארויס גיין לתרבות רעה, דערפאר פארשטיי איך בכלל נישט וואס דו פרעגסט.

פייניגן מיינט ווען עלטערן פארשעמען די קינדער, מען נעמט א קינד און מען רייסט אים אונטער; למשל, מען וויל דער קינד זאל צוזאמרוימען דאס שטוב, מען זעט אז דער קינד דרייט זיך ארויס פון פאלגן (אזוי ווי אלע געזונטע קינדער) טאר מען נישט שטעפען פערזענליך: "דו וועסט קיינמאל נישט קענען חתונה האבן", "דו ביסט א פוילער", וכו' וכו', דאס הייסט פייניגן. נאך א משל, עלטערן ווילן מחנך זיין די קינדער זיי זאלן זיין

*****

צוואמגענומען וכו', טאר מען נישט אראפ רייסן די קינדער: "דו שלאף", "דו עקלדיגע וכו'" - דאס הייסט פייניגן.

עלטערן וואס טשעפען די קינדער, עלטערן וואס רייסן אראפ די קינדער, וועלן די קינדער נישט נאר ארויסגיין לתרבות רעה, נאר זיי וועלן אויפֿוואקסן גערון קראנקע. אזוי אויף טאר מען נישט וועלן אים קינד צום צווייטן; מען טאר נישט פֿארהאלטן א קינד: "פֿארוואס קענסטו נישט זיין אזוי ווי דעם שפֿעקס קינד?" "פֿארוואס קענסטו נישט זיין צוואמגענומען ווי יענעם?" ווייזט פֿארוואס אים קען נישט זיין ווי יענעם? ווייל אים בין אים, און יענער איז יענער. דאס אלעס הייסט פייניגן, אבער פֿארלאנגען פֿון קינדער צו העלפֿן וכו', דאס דארף מען טון און דאס הייסט נישט פייניגן.

ועל פֿולם דארף מען אסאך בעסן דעם אייבערשטן אויף גוטע קינדער; מוהרא"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפֿץ חיים זכותו יגן עליו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפֿץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפֿגעפֿלאזן פֿון נאסקייט און דאס געוויזן פֿאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פֿון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי פֿלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט זען אסאך נחת פֿון דינע קינדער

(עצתו אמונה ונתי תשע"ח)

די לעבנסגעשיכטע פֿון הייליגן רבי'ן (ריג)

דער אייבערשטער מיט זיין געוואלדיגע גרויסע רחמנות, ער פֿירט אלעס און ער מאכט אלעס און ער רעכנט אלעס אויס פֿאר די טובה און דער תיקון פֿון די גאנצע וועלט בכלליית, און פֿאר'ן תיקון פֿון יעדע נשמה און יעדע ניצוץ בפֿרטיות, האט ער אזוי ארויפֿגעדרייט און געמאכט מיט די מענטשן וואס האבן גענומען רבי'ן און זייער וואגן קיין מאהלוך מיט אן אפשטעל אין טולטשין, אז זיי זאלן זיך מוזן צוריק דרייען פֿון טולטשין קיין פֿרסלב, אזוי ווי זיי זענען געוואויר דארט אין טולטשין אז זיי וועלן נישט קענען אויספֿירן זייערע געשעפטן קיין מאהלוך צו באקומען דאס געלט פֿאר זייער פֿודראד, האבן זיי געזאגט פֿאר רבי'ן אז זיי דארפֿן זיך אומקערן קיין פֿרסלב, אזוי ווי זיי פֿילן אבער זייער שלעכט פֿאר אים אז ער האט נישט קיין וועג קיין מאהלוך, האבן זיי געזוכט פֿאר אים א וועג, און זיי האבן געטראפֿן א וואגן וואס טראגט א לאסט

פֿון גלאז קיין מאהלוך, און זיי האבן אויסגעבעטן ביים בעל עגלה מיטצונעמען רבי'ן נתי'ן מיט זיך.

האט רבי'ן נתי'ן זיי געזאגט, "צו פֿארן קיין מאהלוך מיט א לאסט וועג, פֿאסט נישט פֿאר מיר. מ'מלא ווען אים פֿאר ווען צום רבי'ן, וואלט אים מוחל געווען די בזיונות, ווייל צום רבי'ן דארף מען גיין אפֿילו צופֿיס, אבער אהיימצופֿארן קיין מאהלוך וועל אים נישט גיין מיט דעם לאסט וואגן", און ער איז צוריק געפֿארן מיט זיי קיין פֿרסלב. אַנקומענדיג קיין פֿרסלב האט רבי'ן נתי'ן געזען די געוואלדיגע השגחה פֿרטית און די לשוועה פֿונעם אייבערשטן אז ער איז אַנגעקומען צוריק צום רבי'ן. פֿאלד ביים אַריינפֿארן אין שטאט איז זייער הארץ געווארן אַנגעפֿילט מיט געפֿילן פֿון פֿרייד, ער האט ממש געוויינט פֿאר שמה, און ער איז גלייך אַריינגעגאנגען מקבל פֿנים זיין דעם הייליגן רבי'ן, דער רבי'ן האט אים אויפֿגענומען מיט א ליכטיגע צוהר און אים זייער מקרב געווען. ביים רבי'ן איז אויף געווען דעמאלט נאך אַנשי שלומינו, אַריינגערעכנט אויף ר' נפתלי, וואס זיי זענען געבליבן מיט'ן רבי'ן, וויסנדיג אז דער רבי'ן פֿלאגט צו פֿארן גלייך נאך יום טוב קיין לעמבערג. און פֿאר רבי'ן נתי'ן איז דאס אויף געווען א געוואלדיגע פֿארדינסט אז ער קען זיין נאך אביסל ביים הייליגן רבי'ן, ווער ווייסט ווי לאנג ער וועט נישט קענען נאך זען דעם רבי'ן, ווייל פֿון מאהלוך פֿלעגט ער נישט קומען אזויפֿיל צו פֿארן צום רבי'ן.

יענעם פֿארנאכטס איז געווען אַן עת רצון ביים רבי'ן, דער רבי'ן האט געזאגט פֿאר די אַנשי שלומינו אז זאלן עסן נאכטמאל אינאיינעם מיט אים.

פֿארצונג קומט איה - גענומען פֿון ספר "פֿעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' "נסיעה טרעוול" ריזע פלענער אומאן ראש השנה תשפ"ו

שטייענדיג שוין בערך צען וואכן איידער מען פֿארט צום הייליגן רבין אויף ראש השנה, האט "נסיעה טרעוול" ארויסגעלייגט פֿאר'ן ציבור זייערע ריזע פלענער פֿאר'ן קומענדיגן ראש השנה אין אומאן, זיבן גרופע פלענער צו פֿארן דורך פֿוילן אדער מאלדאווע, צוגעפֿאסט צו יעדן לויט זייער נעשמאך און באקוועמליכקייט, צי מען וויל פֿארן פֿאר שבת, אדער מוצאי שבת, און נאך דעטאלן. אויסער פֿרויאטע טיקעטס וואס זיי שטעלן צו פֿאר סיי וועמען לויט'ן פֿארלאנג.

אין די לעצטערע יארן איז געווארן שווערע דאס פֿארן קיין אומאן אויף ראש השנה, אנגעהויבן מיט די קאראנע פֿאנק ווען עס איז געווען שווער צו פֿארן און קומען, און יעצט מיט די מלחמה אין אוקריינא וואס ציעט זיך שוין אזוי לאנג, וואס דערווייל קען מען בכלל נישט אריינפֿארן קיין אוקריינע מיט א ציווילע פֿליגער, דאס האלט אבער נישט אפ די פֿילע צענדליגע טויזנטער אידן פֿון צו איינהאלטן די כרוז פֿון הייליגן רבין, "דער דארף קומען צו מיר אויף ראש השנה, קיינער טאר נישט פעלן!"

א גאנץ יאר ווארט מען שוין אויף די געלעגנהייט צו קומען צום הייליגן רבין, אראפלייגן דארט דעם פעקעלע צרות, און צוריק אהיימקומען אויסגעבעטן און אויסגעפֿועלט א זיס ליכטיג יאר, מיט אלע ישועות און רפואות.

דער הייליגער רבי האט געזאגט, "אפילו מענטשן וועמען איך קען נישט העלפֿן א גאנץ יאר, קען איך אבער אויך העלפֿן אום ראש השנה", ווען עס קומט ראש השנה, ווען מען שרייבט אפ פֿאר'ן מענטש פֿונקטליך וואס ער וועט אריבערגיין דעם גאנצן יאר, זוכט יעדער א גוטע אדוואקאט צום גרויסן יום הדין, און ווער איז דעם א בעסערער אדוואקאט ווי דער הייליגער רבי, וואס ער געבט זיך אפ פֿערזענליך מיט יעדן איד וואס קומט צו אים אויף ראש השנה.

די חשובע אינגעלייט, די אנפירער פֿון "נסיעה טרעוול", זענען שוין ברייט באקאנט פֿאר לאנגע יארן מיט'ן צושטעלן נסיעות צום הייליגן רבין אויף ראש השנה, און ווי אויך סיי וועלכע טרעוול געברויכן אין לויף פֿונעם גאנצן יאר, סיי פֿאר פֿרויאטע מענטשן און סיי פֿאר קלענערע און גרעסערע גרופעס, צו סיי וועלכע דעסטינאציע איבער די וועלט. זיי זענען ספעציעל באקאנט פֿאר זייער איבערגעגעבענע סערוויס פֿאר יעדן מענטש פֿערזענליך, אז יעדער זאל ארויסגיין העכסט צופֿרידן.

גייענדיג צום דרוק קומט אריין די גוטע נייעס פֿונעם ספעציעלן "נסיעה טשארטער", א טשארטער פֿליגער וואס וועט פֿארן קיין מאלדאווע, מער דעטאלן איבער דעם וועט נאכפֿאלגן בקרוב איה"ה.

רופט אריין נסיעה טרעוול אויף 845-444-8785, און פֿארט לחיים ולשלום, און פֿועלט אלעס גוטס.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שלמה בריסק ה"ו בית שמש
צו די געבורט פֿון א מיידל למזל טוב

מו"ה אהרן קליטניק ה"ו בארא פארק
צו די געבורט פֿון א אינגל למזל טוב

מו"ה מרדכי הערצאג ה"ו וויליאמסבורג
צו די געבורט פֿון א מיידל למזל טוב

מו"ה אברהם שמעון קויפמאן ה"ו קרית יואל
צו די געבורט פֿון א אינגל למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
סידיס, USB, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר;
רופט אריין מיט אייער פֿארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פֿרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

ערליך און קיל

ערליך און קיל - קענען די צוויי זאכן גיין
אינאיינעם? מוז איך זיין א צעקעוועטשער
מענטש צו זיין אן ערליכער איד?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 11, 2, 47

כולל היכל הקודש

א הארציגן דאנק לדידינו היקרים
מו"ה לייבי ליבערמאן הי"ו
שותף הכולל - חודש תמוז
מו"ה שאול חיים איינהארן הי"ו
און מו"ה מנחם שטיינבערג הי"ו
פרנסי החודש - חודש תמוז
דער אייבערשטער זאל אייך בענטשן מיט אלעס גוטס

קול ברסלב - שיעורים, חיזוק יומי, ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גיליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פֿון אמונה (פרוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876